

Høkerens juleandesteg

(4 pers)

- 1 and på 3-3½ kg
- salt og peber
- 2 sylrige æbler
- ca. 15 svesker uden sten
- **Sauce:**
- hals, vingespidser, kråse og hjerte
- 1 lille løg
- 1 lille gulerod
- evt. 2 tsk andebouillon
- ½ liter vand
- 1 spsk smør
- ½ spsk hvedemel
- 1 dl fløde 13%

Tag indmaden ud af anden, og tør den godt. Hug vingespidser og hals af, og gem dem til saucen. Gnid anden ind- og udvendigt med salt og lidt peber. Skær æblerne i både, og kom dem i anden sammen med sveskerne. Luk med kødnåle. Læg den på risten over bradepanden med brystet nedad. Brun først 20 minutter ved 250C. Vend den, og dæmp varmen til 160C. Hæld evt. fedtet fra. Kom 4-5 dl vand i bradepanden, og lad anden stege til den er færdig, ca. 2 timer.

Mærk ved låret, om det løsner sig let, og stegesaften er helt klar. Lad anden køle lidt af, inden den parteres. Skær lårene fri helt om på ryggen. Del i over- og underlår. Skær brystet fri på hver side, og del det i 3-4 stykker. Eller del anden på begge sider af rygraden, og klip/skær bryst og ryg ud sammen.

Sauce: Kog hals, vingespidser, kråse og hjerte sammen med grønsagerne og evt. bouillon 1 time. Si det (det kan gøres i god tid). Hæld stegeskyen fra anden oveni. Lad det stå et øjeblik, og skum fedtet af (det lægger sig foroven). Smelt smørret, og pisk melet i. Spæd med skyen, til saucen er tilpas. Kom fløden i, og kog saucen igennem. Smag til med salt og peber og evt. lidt ribsgele. Farv med lidt kulør

Dansk SØ-Restaurations Forening

Kontor-og foreningslokaler

Havnegade 55
1058 København K
Kontortid: 9-16

Telefon 33 45 55 85

Mandag - fredag 9-15

Sekretær (Vivi)	33 45 55 87
Kontingent (Corlis)	33 45 55 88
Faglig sekretær (Ole S.)	33 45 55 89
Faglig sekretær (Barno)	33 45 55 90

Fax:	33 45 55 95
Girokonto:	542-4437
E-mail:	dsrf@dsrf.dk
Internet:	www.dsrf.dk

Formand og forretningsfører:

Ole Philipsen
Privat telefon 26 37 12 35

Arbejdsløshedskasse

-Aalborg,	telefon	98 16 85 00
-Århus,	telefon	86 13 45 11
-Esbjerg,	telefon	70 10 22 23
-Herning,	telefon	97 12 30 11
-Kolding,	telefon	75 54 22 00
-Odense,	telefon	66 11 42 60
-Ringsted,	telefon	57 67 66 00
-Hillerød,	telefon	48 24 77 24
-Roskilde,	telefon	46 32 55 66
-Københavns kommune	telefon	33 13 15 55
-Københavns amt	telefon	33 91 20 11

Redaktion og annoncer

Ole Philipsen (ansvarshavende)
Ole Strandberg (opsætning)

Produktion:

Special-Trykkeriet Viborg a-s
Livøvej 1
8800 Viborg
Telefon 86 62 40 33

ISSN 0 109-0267

Oplag: 2.100 eksemplarer

Modtagergrupper:

Sø-Restaurationspersonalet i handelsflåden,
passagerskibe samt offshoreenheder. Endvide-
re rederier, færgeoverfarter, skibsproviant-
eringshandlere, sømandskirker m.fl.

Bagsidebillede:

Illustrationer fra 1. bind af Sømændenes
Forbund's 100 års jubilæumsbog "En Sømand
han må lide" af Christian Tortzen

**DSRF er partipolitisk uafhængig,
og må aldrig yde støtte til noget
politisk parti (vedtægterne § 2).**

REDAKTIONEN

af dette nummer
sluttet den 25. November 2001.

Stof

til Januar-nummeret skal være redaktionen i
hænde senest den 1. januar 2002.

Næste nummer

udkommer ca. 14. januar 2002.

INDHOLD

Leder	3
Ind/Ud.....	4
Fødselsdage m.v.....	5
BHT - holdningsundersøgelse.....	6
BMI og en historie fra det virkelige liv....	11
Foreningen orienterer.....	15
Julehistorie af Knud Fischer.....	16
Nye kontingent- og dagpengesatser.....	24
DFDS	25
Krimi - afsnit 7	26
FTF's repræsentantskabsmøde.....	28
Foreningen flytter.....	29
Anmeldelse: "En Sømand han må lide"...	30

LEDER

Så er det 94. år i DSRF's historie ved at være forbi og vi skal i gang med det næste. Mon ikke alle, når de engang i fremtiden tænker tilbage, vil betragte 2001 som et særligt år. Ikke p.g.a. det som skete i DSRF, men det som er sket ude i verden og også i vores eget samfund bredt set.

LO - Fagbevægelsen har haft et slemt år, hvor det set udefra virker som om der ikke er vilje eller evne til at gennemføre et image og holdningsskifte, således at medlemmerne kan føle sig i overensstemmelse med deres hovedorganisationer, hvilket styrker tendenser til medlems tilbagegang og fagforeningslede.

Der har været voldsomme interne opgør om lukningen af "Aktuelt", hvorefter der pumpes et stort millionbeløb i en reklamebaseret gratisavis, som kun uddeles i Storkøbenhavn. HK's byggeprojekter, medlemsstøtte til socialdemokratiet uanset om den er fravalgt eller ej, og her til sidst den tragiske sag i SID. Det var heller ikke netop noget lyspunkt da Rapporten afslørede hvorledes HK-stat og dens egen forsikringskasse kunne manipulere sig fri for udbetalinger med en fælles formand for hele butikken.

DSRF er ikke en del af LO - familien, vores hovedorganisation er FTF. Desværre må man erkende at FTF gennem året der er gået, ikke har været dygtig nok til at profilere sig, og at medlemsforeningerne i FTF derfor også rammes af den negative omtale af LO, da alle ved hvem LO er, og de færreste ved hvem, hvad og hvorfor FTF er noget ganske andet.

I starten af året offentliggjorde 2 forskere en undersøgelse der påstod at der var for mange små fagforeninger i Danmark og disse skulle slås samme for at blive effektive, da disse små foreninger var med til at presse kontingentet op, og i øvrigt brugte al deres tid på magtkampe.

LO var straks ude og give forskerne ret, mens FTF kun blev nævnt i ugebrevet Mandag morgen, som jo på trods af at være en dybt seriøs holdningsformidler, ikke ligefrem er en folkeavis.

Dette er farligt, da man derved i praksis lader LO være ene om fortolkningen af undersøgelsen, uagtet LO kun har mindre end 10 fagforbund som medlemmer, mens FTF har ca. 100.

Ved en sådan "stille" tilværelse, lader FTF LO alene om at vise fagbevægelsens ansigt udadtil, og gør samtidig LO's krise til alles krise.

FTF skal for at være en troværdig hovedorganisation for sine over 300.000 medlemmer oppe sig og komme på banen. FTF skal være en af de aktive aktører i den offentlige debat, hver gang der er udmeldinger om fagbevægelsen. FTF skal vise at det er den parti-uafhængige, nytænkende og ikke mindst selvstændige hovedorganisation, som ikke hælder medlemspenge i projekter eller bundløse partikasser, men i stedet bruger pengene på det medlemmerne med rette kan forvente - uden svans og svindel, og i øvrigt ikke stikker hovedet i busken når fagbevægelsen får på kassen!

AOP

Indmeldelser i perioden 11-10-2001 til 15-11-2001

IND DSRF	EFTERNAVN	FORNAVN	REDERI
12-10-01	Hansen	Hans	A.P. Møller
01-11-01	Jensen	Ole Balleby	A.P. Møller
01-11-01	Pedersen	Jacob Siersbæk	A.P. Møller
01-09-01	Mouritsen	Anders	DFDS
01-10-01	Gucfa	Alexandria	DFDS
01-10-01	Gulev	Frank	DFDS
01-10-01	Kristiansen	Dorit Skavdal Oskarsdottir	DFDS
01-10-01	Larsen	Maria Dahl	DFDS
01-10-01	Siggaard	Steffan Randrup	DFDS
16-10-01	Andersen	Lizzie Juul	DFDS
16-10-01	Rasmussen	Lise Thormann	DFDS
17-10-01	Thrysoe	Mette Egvang-Nielsen	DFDS
01-11-01	Andersen	Linda E.	DFDS
01-11-01	Cantor Jr.	Modesto	DFDS
01-11-01	Clement	Torben	DFDS
01-11-01	Hansen	Nadia	DFDS
01-11-01	Jensen	Christian	DFDS
01-11-01	Jensen	Laila	DFDS
01-11-01	Johansen	Anita	DFDS
01-11-01	Pedersen	Maj-Brit	DFDS

20

Slettet p.g.a. restance

Torben Karl	Larsen	
Keld Vels	Poulsen	DFDS
Fredrik	Tobiasson	DFDS
Burim	Teraku	DFDS

Ind/Ud oktober 2001

Ind	26
Ud	27
Netto	-1

Vi mindes

Bent Erik Olesen f. 16/5-1949, er afgået ved døden d. 16. november 2001.

**Runde
fødselsdage i perioden 12/12/01 - 22/01/02**

Leif Christensen Jensen - Musvitvej 4,
8660 Skanderborg - fylder **50 år den 15.
december.**

Inge Dorrit Holm - Kannikestræde 15,
3720 Aakirkeby - fylder **60 år den 18.
december.**

Helen Lise Jørgensen - Gøngevej 5,
Nyker, 3700 Rønne - fylder **50 år den
20. december.**

Jens-Arne K. Sørensen - Resedavej
67, 3.tv., 8600 Silkeborg - fylder **60 år
den 27. december.**

JUBILÆUM i perioden 12/12/01 - 22/01/02

Karl Thorvald Gudumlund har den 12/1
været medlem af foreningen i 40 år og
udnævnes dermed til æresmedlem.

Else Draeger - Urfuglevej 4, 9230
Svenstrup J - fylder **60 år den 2. januar.**

Mona Lisa Christensen - Glarbjergvej
32, 8900 Randers - fylder **50 år den 7.
januar.**

Ulla Kofoed Engels - Enighedsvej 34,
1.tv., 4800 Nykøbing F. - fylder **60 år den
9. januar.**

Ruth Høybye Jensen - Lions Park
Søllerød, Lendemosevej 6B 11, 2850
Nærum - fylder **80 år den 12. januar.**

Lizzy Merete Larsen - Gartnervangen
27, 3700 Rønne - fylder **60 år den 21.
januar.**

Arne L. Sabroe har den 19/1 været
medlem af foreningen i 40 år og
udnævnes dermed til æresmedlem.

Tak for den dejlige gave jeg modtog i
anledning af min 90 års fødselsdag.

*Med venlig hilsen
Maria Magnussen*

Hjertelig tak for venlig opmærksomhed
ved mit jubilæum. Også tak for diplom
og det interessante stormglas.

*Med venlig hilsen
Steingrim vid Stein*

Hjertelig tak for opmærksomheden samt
vinen jeg modtog til min 50 års fødsels-
dag.

*Venlig hilsen
Jette Slotsdal*

Hjertelig tak for de to gode flasker rødvin
som jeg modtog i anledning af min 50
års dag.

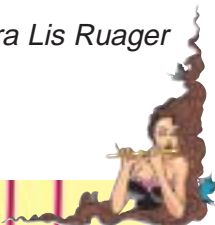
Mogens Baagøe

En hjertelig tak for opmærksomheden
ved min 60 års dag.

*Med venlig hilsen
Helle Vivian Nielsen*

Hjertelig tak for opmærksomheden til
min 60 års fødselsdag. Min fætter blev
opmærksom på min fødselsdag, da
hans hustru sejler og modtager bladet.
Min fætter og jeg har ikke haft kontakt i
30 år!

Mange hilsner fra Lis Ruager

OVERENSKOMST FORHANDLINGER 2002

Henover september/oktober dette år foretog vi en holdningsundersøgelse i BHT med henblik på at opnå en større forståelse for medlemmernes ønsker til de kommende overenskomstforhandlinger, som dennegang foregår i lyset af at vi **ikke** længere er medlemmer af det statslige forhandlingsfællesskab i OC.

For det første blev medlemmerne bedt om at prioritere forskellige valgmuligheder indenfor områderne: 1) *Generelt*, 2) *Socialt*, 3) *Tørnmønster*, 4) *Organisatorisk* og 5) *Uddannelser*.

Vi viser her (side 9) besvarelserne for de 2 første grupper (generelt og socialt), fordelt på henholdsvis 1) Povl Anker og Jens Kofoed, 2) Villum Clausen og 3) Officerer.

Statistisk er der brugt et point-system, således at prioritet 1 har fået tildelt 4 point, prioritet 2 har fået 3 point osv

Udover prioriterings-spørgsmål er medlemmerne blevet bedt om at tilføje

personlige bemærkninger, kommentarer osv til de enkelte prioriterings-grupper. Besvarelserne aftrykkes i det følgende og selvfølgelig i anonymiseret form (alle svar medtaget).

Det detaljerede resultat af undersøgelsen er rundsendt til tillidsrepræsentanterne i BHT.

Der skal prioriteres i de kommende forhandlinger hvor foreningen lægger an til en fornyelse og modernisering af gældende overenskomster, og vi har med denne undersøgelse fået et godt værktøj til forberedelserne.

Besvarelser under organisatorisk om fællestillidsmand har baggrund i spørgsmål om de ansatte ønsker en sådan.

Vi vil ikke i denne forbindelse kommentere hverken tal eller bemærkninger men lade materialet tale for sig selv.

POVL ANKER & JENS KOFOED

Andet Generelt

- Timeløn der kan måles med et arbejde i land, mindst 100,00 kr. i timen.
- Turnustimer ned fra 180 til 154.
- Det må være et krav at der snart kommer mere i lønningsspen.
- Løn så man kan få den høje dagpengesats.
- Evt. Længere ferie.
- Det er vigtigt at lønnen er så høj at hvis man bliver fyret så kan man få højeste dagpengesats.
- Information fra ledelsen.
- Svært at besvare, alle lige vigtige.

Andet Sociale forhold

- Det skal være op til den enkelte hvad de ønsker med deres overgang til efterløn/pension.
- Skånejob.

Andet Tørmønster

- Tag hensyn til dem der har mindreårige børn.
- Måske 3-3 som jeg mener er middel.
- 10-10, 12-12, 14-14.
- Enlige skal jo også kunne have et privatliv om det så er pga. børn, kæledyr eller andet!
- 3 dg ude 3 dg hjemme.

Andet Organisatorisk

- Så skal det kun være en tillidsmand og ikke 5.
- Fællestillidsmand skal deltage i arbejdet.

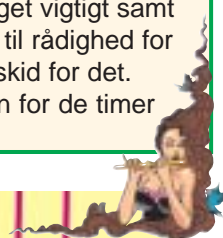
- Fællestillidsmand skal deltage i arbejdet.
- Alle der ansættes skal være medlem af fagforeningen også selvom det er sommerfugle.
- Alle nye fastansatte skal være i den korrekte fagforening.
- Vigtigt, hvis ingen vil udsætte sig for jobbet frivilligt. BHT skal betale, da det er dem som gør jobbet surt.

Andet Uddannelser / Kurser

- Ret og rimeligt.
- Krav, Ja, Men ikke mindre lønstigning.
- Efteruddannelse til BHT og det øvrige arbejdsmarked f.eks. IT/PC kørekort.
- Nej, for de (BHT) bruger alligevel ikke vores nye viden til noget.
- Krav ja, men mere i løn.

Andre forslag til overenskomstforhandlinger

- Overtid skal godtgøres med 100 % af timeløn.
- Er det ikke muligt af få forhøjet anciennitetet så den ikke stopper ved de 6 år? Det må da være en forhandlingsmulighed.
- 1 times middagspause.
- Længere middagspause 3/4 time.
- Længere middagspauser (45 min).
- En mindre filial på Bornholm med 1 fællestillidsmand, en autoritær fagforeningsmand og en sekretær.
- Mere i løn er meget vigtigt samt mindre løn for de timer vi står til rådighed for virksomheden, uden at få en skid for det.
- Lønkomensation for de timer

vi er til rådighed for virksomheden dvs. mistet frihed osv.

- WD. Kan kun afvikles efter aftale med den ansatte.
- Lønstigning ved ansvar f.eks. Kasserer.
- Mener vi bør få vores bruttoløn op på linie med andre fag-/ufaglærte i land, så at det er de ansatte og ikke rederiet der får glæde af sømandsfradraget.
- Der burde være en bonus/gulerod eller anden form for belønning hvis man skal dygtiggøre sig i fritiden.
- Hvorfor skal efteruddannelser betyde mindre lønstigning? Efteruddannelse må da også være til rederiets fordel, på længere eller kortere sigt. At blive en respektet arbejdsplads blandt det civile liv hvor flere vil arbejde.
- Minimum 4 timer første gang man møder på en dag, 10 timer pr. dag derefter udbetalt overtid.
- Forkortsejlads: Løn deles mellem de resterende på arbejde.

- WD/A dage forenkles.
- Overenskomst gældende for to år.
- Hvis BHT ikke vil give os noget af det vigtige, syntes jeg godt, der kan køres på efteruddannelse på BHT's regning, da man for det meste altid får noget med som kan bruges personligt eller i anden forbindelse, evt. andet job.
- At vi kan beholde vores WD. Som de ekstra feriedage de er.
- Timenormen ned - Lønnen op.
- Betaling af timer for at være en del af sikkerhedsbesætningen, når man ikke er i arbejde.
- Flere anciennitetstrin efter 6 år stopper disse - Se på andre arbejdsgrupper, Officerer, skibsass.
- At WD kun kan røres når man selv beder om fri og at der ikke bliver mere lagt ind under WD, så som de ekstra ferie dage vi skulle have haft og som nu forsvinder ud i den blå luft.

VILLUM CLAUSEN

Andet Generelt

- Dem der lige akkurat ikke kan krydse pga. lille løn skal have den op på krydseløn.
- Arbejdsmiljø er vigtig for bedst til service!
- Arbejdsmiljø frem for penge - vi skulle jo gerne kunne blive på arbejdsmarkedet mange år endnu...
- Nedsat tid er vigtig.
- At catering og kasserer denne gang får lønforhøjelse, da alle andre har fået lønforhøjelse de andre gange.

Andet Sociale forhold

- Skånejob.
- Medarbejdersamtaler 1 om året.

- Kalde langtidssyge ind til samtaler og evt. mulighed for at kunne starte i skånejob eller lign.

Andet Organisatorisk

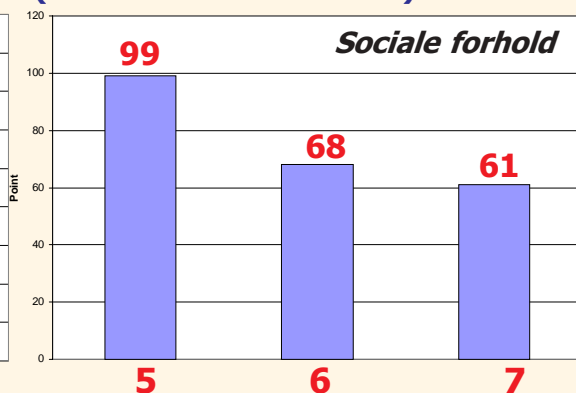
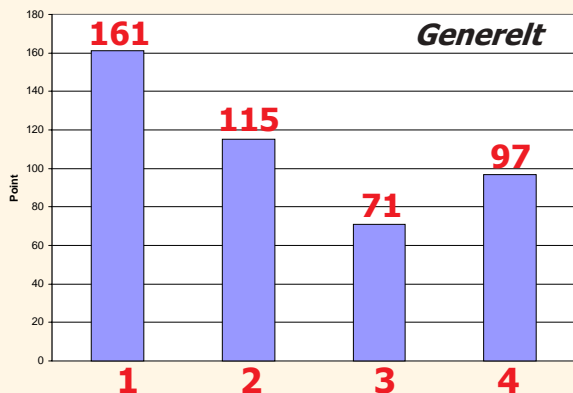
- Sommerfugle skal ikke på eksklusiv, men hvis de er ansat mere end 3 mdr. skal de melde sig ind.
- Vi får allerede betalt fysioterapeut ved forevisning af henvisning.
- Gratis fitness (er stoppet).

Andet Uddannelser / Kurser

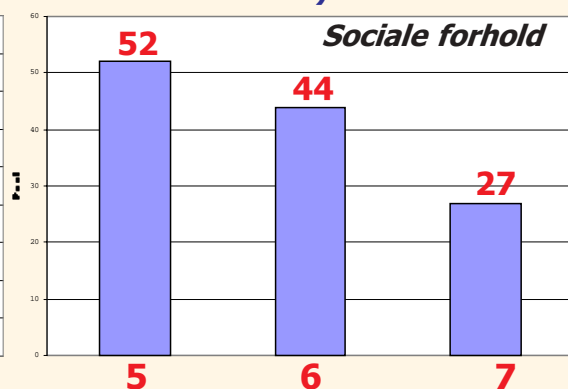
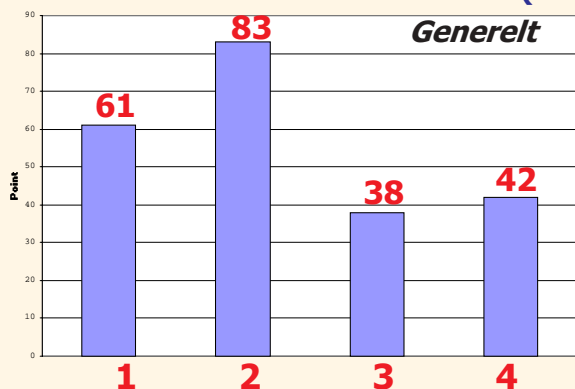
- Efteruddannelse skal jo ikke komme til at røre de uddannede / faglærte der er til - vi har jo allerede brugt flere år og derfor skal det ikke røre os økonomisk.

fortsættes side 10

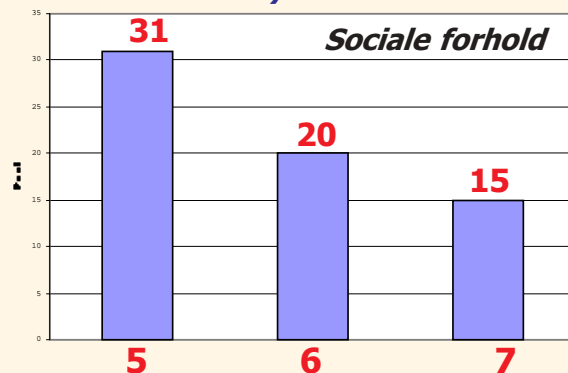
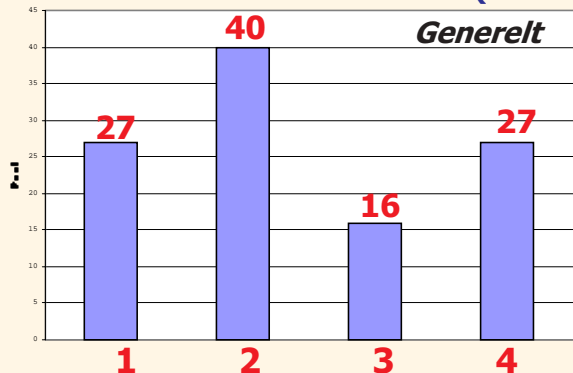
Povl Anker & Jens Kofoed (48 returnerede skemaer)

Villum Clausen (23 returnerede skemaer)

Officerer (11 returnerede skemaer)

Kolonne 1 = Lønstigninger
Kolonne 2 = Reduceret månedsnorm
Kolonne 3 = Bedre arbejdsmiljø
Kolonne 4 = Sikkerhed i ansættelsen

Kolonne 5 = Senior politik
Kolonne 6 = Deltidsansættelse
Kolonne 7 = Solidaritet med svagerestillede bornholmere

Tværtimod burde vi have bonus!!!

Andre forslag til overenskomstforhandlingerne

- Tillidsrepræsentant skal have 10 timer til tillidsmandsarbejde + 200kr. i telefonpenge om måneden.
- Lønstigninger til kasserer og catering (steward/esser), da alle andre afdelinger er steget.
- Hvordan kan det være receptionister har et større tillæg end kassererne, vi har mere eller mindre de samme opgaver.
- Flere weekenddage. Vi arbejder jul, nytår, lørdag, søndag og samtlige helligdage uden tillæg eller andet.

- Turnus nedsættelse til 154,5 timer. Min. arbejdstid 4 timer max. 10. Max 2 ture til Ystad i døgnet.
- Turnus burde nedsættes på Villum Clausen.
- Løntillæg for helligdage dobbelt op.
- Weekenddage, hvis der arbejdes 6 lørdag-søndag bør vi have 6 weekenddage altså 1:1.
- Flere WD pga. de ikke har fulgt med tiden, eller tillæg for aften/nat arbejde.
- Kasserer samme tillæg som receptionister.
- Begrænsning af WD rederiet må tage pr. md.
- Et tillæg til „de gamle“ om sommeren da de skal stå for oplæring af sommerafløserne.

OFFICERER

Andet Generelt

- Forslag til reduceret månedsnorm: 160 timer x 12 mdr. Tillæg føres ind i lønrammen / sats.
- Månedsnorm vigtig = flere ansatte

Andet Sociale forhold

- 5 ugers ferie + 1 uge, i lighed med øvrige Kaptajner og Maskinchefer.

Andet Uddannelse / Kurser

- Efteruddannelse af EDB i BHT

Andre forslag til overenskomstforhandlingerne

- Afskaffe Purser 1 og 2, opret Purser / Seniorpurser igen, da rederiet jo kører med Seniorfører / Maskinchef.
- Sidestillelse af Purser 2 løn og OKJ løn
- Purser 2 bør forsvinde helt. En Purser løn, med tillæg for skibsansvarlig Purser (Evt. Seniorpurser tillæg)
- Fastslåelse af Pursers stilling som AFD-leder, og deraf adgang til frikort (rejser) som andre (aug) AFD-ledere i BHT
- Arbejdstidsnedsættelse på Villum Clausen
- Rens af arbejdstøj
- Møde sammen DSRF og Pursergruppen om „Purser 2 gruppen“

BORNHOLM

Body Mass Index

Den Blå Bog

og en historie fra det virkelige liv

v/Ole Strandberg

KAPITEL 1

Thomas er født i 1975 og gik i 1991 ud af skolen efter en udvidet 10. klasses eksamen. Egentlig ville han være maskinmester som sin fader der havde sejlet som sådan i 25 år, men hænderne sad ikke helt som de skulle, og han valgte den gastronomiske vej. Sømand skulle han være.

Efter afslutning på levnedsmiddelskolen i december 1994 sejlede han i 3 måneder som ufaglært kok på spritbådene mellem Danmark og Tyskland.

I maj 1995 gik Thomas i lære som kok på færgen Sjælland og blev udlært 31/10-1998.

Herefter arbejdede han et års tid som kok på nogle mindre gourmet-restauranter indtil han i september 1999 blev ansat hos DFDS.

I begyndelsen af 2000 blev den egen-

tlige drøm opfyldt med ansættelse hos APM, hvor Thomas efterfølgende sejlede i små 2 år med supply og kabelskibe, indtil Den Blå Bog blev inddraget her i slutningen af 2001 med henvisning til for højt BMI. Og det er den inddragelse denne overraskende historie skal handle om. En historie fra det virkelige liv, som desværre - på sin vis - dementerer indholdet i tema-historien om Den Blå Bog fra sidste nummer af fagbladet, som vi ellers troede var den autoritative historie. Det er også en historie som efter vores mening handler om manglende mandsmod og selvmodsigelser, og måske en magtfuld lille kreds af selvtilfredse sundhedsapostle.

Først lidt om Thomas og hans vægtskurve (højden er 181 cm).

Thomas har altid været kraftig og vægten eskalerede da han som 16-årig kørte galt på cykel og lå hen på hospitalet i

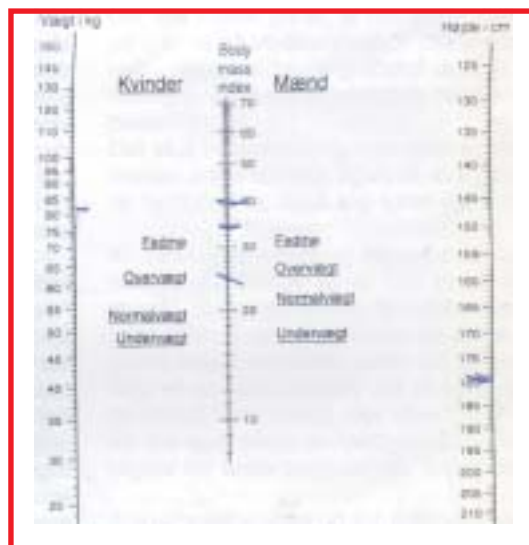

nogle måneder. Siden har den været støt stigende indtil den rundede 185 kg. På det tidspunkt gav rederiet det velkendte „vink med en vognstang“ om at tabe sig. Og det begyndte Thomas så på og fortsatte med det siden. Ved den seneste fornyelse af Den Blå Bog, hvor stemping blev afslået, var vægten 175 kg, og efterfølgende i forbindelse med en intensiv medicineret slankekur er den på nuværende tidspunkt nede på 156 kg, ligesom Thomas er tilmeldt et 3 måneders slankeophold på et kursuscenter i begyndelsen af næste år. Deltagelse i slankekurset var bl.a. aftalt med støtte fra rederiet. Alt imens blev afslaget på den Blå Bog anket til Helbreds-nævnet for Søfarende, som den 31. oktober stadfæstede at Den Blå Bog ikke kunne fornyes for nuværende, hvorfor Thomas måtte fratræde sit job som kok, og dermed også støtte til slankekurset.

I henhold til bekendtgørelsen om sundhedsbevis for søfarende er den kritiske BMI på ca. 40, hvorefter der skal foretages et **konkret skøn**. Hvis BMI efter dette **konkrete skøn**, hvor der skal tages hensyn til kropsbygning, fasthed, bevægelighed, sekundære „sygdomme“ (som f.eks. blodtryks-forhold), er for højt, skal der for nye søfarende ske kassation, medens der for erhvervs-sejlere f.eks. kan udstedes bevis med begrænset gyldighed. Det sidste må være den logiske advarsel, - *hvis ikke inden sådan og sådan, så klapper fælden*.

Før vi går i detaljer med Thomas blå-bog-historie, vil vi ridse et resume op.

Rederiet henstiller til vores medlem om at tabe sig for at blive i jobbet. Den Blå

Bog er udstedt og gyldig og vægten runder de 185 kg. Medlemmet indgår aftaler med sig selv og omverdenen, f.eks. i form af tilmelding til intensivt 3 måneders slankekursus.

Vægten falder til 175 kg på hvilket tidspunkt lægen afslår at forny. Vægten falder yderligere og Helbreds-nævnet afslår at omgøre. Thomas er rask og rørig og har ingen sekundære medicinske problemer.

27. september 2001.

Da Thomas gik til lægen den 27. september med henblik på at få fornyet Den Blå Bog, var hans ordinære læge fraværende, og en kollega i det pågældende lægehus vikarierede. Vikar-lægen rekvirerede Thomas' journal og det fremgik af denne at Thomas var blevet tilskyndet til at slanke sig. Imidlertid havde Thomas ikke konkret fået en advarsel i form af begrænset tidsmæssig gyldighed for Den Blå Bog, med et tilhørende konkret slankekrav for evt. fortsat fornyelse. Vikar-lægen erklærer Thomas for uegnet til skibstjeneste på grund af et BMI på

52 (Højde 181cm, vægt 171kg).

Af bemærkningerne fremgår:

„Er ikke væsentligt fysisk hindret af adipositas (lægeslang for „fedme“). Nyligt (15/1-16/2 2001) gennemført sikkerhedskursus i Ålborg. Er opfordret til at søge dispensation.“

Foreningen har umiddelbart efter følgende d. 27/9 haft en række samtaler med Søfartsstyrelsen med henblik på at sikre at Thomas kunne fortsætte i erhvervet. Herunder om „dispensations-vrøvlet“. I følge Søfartsstyrelsen **kan** der ikke efter lup-granskning af loven gives „dispensation“. Det er altså noget lægevrøvl at henvise til dispensation. Derimod kan „kendelsen“ ankes til Helbredsnet. Og Helbredsnet påstår Søfartsstyrelsen, det er mennesker som uden større besvær kan bringes til at holde telefonisk møde og drøfte en sag. Venlige mennesker må vi forestille os, som ikke vil undslå sig for at bruge 5 minutter på at drøfte situationen for en erhvervs-truet ung medborger. Det er mere problemet med at få udstedt en nødvendig speciallægeerklæring, på grund af de berømte ventetider til disse dyre herrer og deres privatklinikker. Søfartsstyrelsen kan **ikke** - hævdes det - formå lægen til at gøre arbejdet om og udstede et bevis med tidsbegrænsning, som det retteligt i henhold til bekendtgørelsens bogstaver skulle være sket den 27. september. Bordet fanger. Men vi kan måske stadig nå at få en blå bog i hus før næste udmønstring som senest ser ud til at blive

medio oktober (senere udskudt til primo november). Søfartsstyrelsen lover at skaffe hurtig tid ved speciallæge og Thomas konsulterer vikar-lægen for at få udspecificeret hvad han mener med „dispensation“.

2. oktober 2001

Vikar-lægen udsteder nu en ny erklæring hvori det hedder:

„Pt søger denne afgørelse ændret til begrænsning i tid på 6 mdr. med flg. begrundelse:

Trods den svære overvægt er pt ikke væsentligt hæmmet. Gennemførte sikkerhedskursus januar 2001 med bl.a. vending af redningsflåde i vand og ombordstigning i denne. Pt svømmer 1000 m ugentligt. Der er fri bevægelighed over alle led med bl.a. finger/gulvafstand på 0 og hænder føres frit til nakke og bag ryg. Der er nu opstartet behandling med tbl letigen med faste vægtkontroller og der er planlagt 16 uger intensivt kursus mhp vægttab til januar 2002.

Der foreslås derfor at der dispenseres fra grænsen i BMI på 40 for en begrænset periode, og at sundhedsbevis revurderes efter gennemført kursus for vægttabet.“

Nu er dyre råd gode fordi tilsyneladende konfirmerer og cementerer lægen dispensations-sludderet. Der **er** ikke nogen absolut BMI-grænse på 40 i bekendtgørelsen, men det angives at når BMI er 40 eller mere skal der foretages en konkret vurdering! Han foreslår nu (medmindre det skal forstås sådan at det er Thomas som „foreslår“ det hele!!) at andre gør det som

Søfartsstyrelsen påstår han er den eneste som kan gøre. Nemlig at udstede en blå bog med begrænset gyldighed og f.eks. kombineret med en konkretiseret væggtabsaftale med den søfarende før næste fornyelse. Og Søfartsstyrelsen, de kan, fastholder de, ikke gøre noget. Heller ikke retlede lægen. De kan kun henvise til den øverste instans: Helbredsnet.

5. Oktober 2001

Søfartsstyrelsen anmoder Mølholm-Klinikken A/S om at udfærdige en speciallægeerklæring til brug for Helbredsnetets behandling af sagen. „Der anmodes om, at den nævnte erklæring udarbejdes snarest belejligt, da Thomas jo for tiden er afskåret fra at udøve sit erhverv som sejlede kok/hovmester.

10. oktober 2001

Thomas bliver undersøgt på Mølholm-klinikken og der udfærdiges nu en speciallægeerklæring. Af denne fremgår:
„Han fik sin første Blå Bog ud fra en helbreds-vurdering i 1997, denne blev fornyet i september måned 1999, hvor han som nævnt vejede de 155 kg. Han har i forløbet med overvægt ikke haft komplicerende lidelser,....., der er ikke fundet tegn til sukkersyge og hans blodtryk er i relation til vægten formentlig normalt. Han er påbegyndt behandling med slankemidlet Letigen fra d. 25.09.... Han er relativt upåvirket, klarer trappegang i rask tempo til 4. sal uden synlige problemer, han bliver som ventet lidt kortåndet.

KONKLUSION

Idet man henholder sig til Bekendtgø-

relse om lægeundersøgelse af søfarende og fiskere, skal det anføres, at man ved vurderingen i dag ikke finder, at fedtfordelingen og muskeltvævet er svært hæmmende for bevægeligheden. På længere sigt er situationen uholdbar, men man skal anbefale en kortvarig dispensation for grænsen for BMI i f.eks. en 6-måneders periode, og at hans helbredsstand herefter revurderes.“

Nu ser det ud til vi kan slappe af for nu kan det vel ikke siges tydeligere at Den Blå Bog skal udstedes med begrænsning på tid. Ganske vist kludres der stadig rundt om „dispensationen“ som Søfartsstyrelsen ikke vil kendes ved, som begreb betragtet, og den forkerte betragtning om et BMI på 40 som den absolutte grænseværdi. Men nu må man da formode at Helbredsnet har de værktøjer de skal have for at omgøre den første beslutning om uegnethed.

Vi er imidlertid kommet i et alvorligt tidspres, og uagtet megen forsøg på overtalelse lykkes det ikke at få Helbredsnet til at afgive erklæring før et ordinært møde den 31. oktober. Heldigvis bliver udmønstringsdagen netop i denne periode udskudt til primo november. Men det er underligt svært at formå Søfartsstyrelsen til at forstå hastværkets nødvendighed. Først den 15. oktober afgår der brev til Helbredsnet om klagen fra Thomas bilagt speciallægeerklæringen, som vi dog kun ventede på, og som blev udstedt allerede den 10. oktober. Efterfølgende virker det i praksis kun som en fjern teoretisk mulighed at få indkaldt det 3 mand store nævn til en telefonisk sagsbehandling. Nu må vi pludselig tænke på at det er meget vigtigt 3 mennesker - den ene er

dommer! - som sidder i dette nævn, og de kan sagtens tænkes at være både i Argentina eller uden tid i kalenderen. Og egentlig vil man - kan det tydeligt fornemmes - helst slet ikke forstyrre dem.

Det lykkes imidlertid at formå Søfartsstyrelsen til at henvende sig med en anmodning pr. e-mail, og sørme de 3 vise mænd formås at snakke sammen i telefon.

Men lakonisk måtte vi konstatere at de blot besluttede at sagen kunne(måtte) vente til deres ordinære mødedag d. 31. oktober, ganske få dage før Thomas planlagt skal udmønstre, og således at rederiet nu har fået et planmæssigt problem.

31. oktober 2001

K E N D E L S E

„Efter de foreliggende oplysninger findes Thomas ikke egnet til skibstjeneste.“

Udover referater fra speciallægeerklæring og søfartslægen står der intet andet i kendelsen!!

Foreningen begærede ved skrivelse af 1. november aktindsigt i denne historie med henvisning til lov om offentlighed i forvaltningen. Fra Søfartsstyrelsen fik vi denne aktindsigt ved skrivelse af 8. november, hvor det samtidig blev angivet at vi „snarest“ ville modtage aktindsigt fra Helbreds-nævnet.

Ved skrivelse af 16. november har vi bedt om oplysning om hvad „snarest“ kunne tænkes at betyde (ordinær svarfrist på begæring efter offentlighedsloven er 10 dage).

Næste KAPITEL i næste nummer af bladet.

FORENINGEN ORIENTERER

JUL PÅ KONTORET

Kontoret holder julelukket i perioden fra den 21/12-2001 kl. 12:00 til og med den 1/1-2002.

GOD JUL

Vi ønsker alle vore læsere en rigtig god jul samt et godt nytår 2002

NY HJEMMESIDE

Foreningens hjemmeside er nyredigeret.
www.dsrf.dk

Advarsel mod at tage ansættelse i Uummannaq/Disko-bugten hos hotelejer Arne Niemann

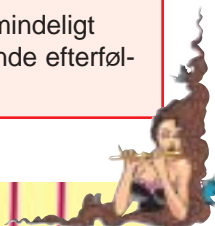
Foreningen skal på det kraftigste advare vores medlemmer mod at tage arbejde hos denne ekstremt usædvanlige arbejdsgiver.

Alt andet lige risikerer man overmåde let som minimum at skulle betale sin egen hjemrejse ligesom afregning og feriepenge kan mistes.

Det er betydeligt mere end almindeligt vanskeligt at gøre krav gældende efterfølgende.

Hovmestermøde i Havnegade
6/11-2001

Knud Fischer
Tolv med Kamikposten
Forlaget Atuagkat
Kr. 248,-
ISBN: 87-90393-82-1
Illustreret af Jens Rosing.

12 kapitler, et for hvert af årets måneder, inspireret af H.C. Andersen og livet i Danmarkshavn.

Knud Fischer har udgivet en række bøger fra det nordligste østgrønland. Indtil nu har de mest været præget af Fischer's egne fremragende fotos med teksten som en blanding af lyrik og forklaring.

Med "Tolv med Kamikposten" rækker Fischer ud til et langt større publikum. Her er Jørn Riel og Fischers egen "bløde" kærlighed til livet blandet i uimodståelige fortællinger fra det afsides og enestående.

Vi har fået lov til at trykke et kapitel fra bogen og har valgt januar-fortællingen til vores julenummer. Vi nævner ikke at dele den til 2 numre, - så her er den hele.

Glæd dig, og køb bogen! (Illustrationer: Foto's af KNUD FISCHER)

SANGENS MAGT

Det var den vinter, da kondibølgen nåede stationen. Mørketiden var planmæssigt indtruffet, og nu skulle der traditionen tro soves. Efter den lange sommer med høj aktivitet og en evigt roterende sol, virkede det som en befrielse, da mørket igen sænkede sig over landet og hver især med god samvittighed atter kunne hengive sig til de indendørs sysler, hvor langvarige ophold på meditationsbriksen stod højt i kurs.

Men det år kom der uorden i systemet. Det skyldtes en ny sondeassistent, Thyge, der var kommet op til skibstid. Næppe var Nella Dan dampet af, proviant og andet gods bragt i hus og den værste oprydning overstået, før Thyge trak i sit joggingdress og begyndte at spurte rundt i det stenede terræn.

Han vakte dog ikke forargelse ved sin besynderlige opførsel. Mandskabets tolerancetærskel var høj og man var vant til overraskelser fra gæster og nyankomnes side. Men folk blev nervøse, når de så Thyge iføre sig kondiskoene, checke ur samt pulstæller og derefter styrte ud over de allerede nu let tilfrosne vidder. Vel var man vant til at færdes i terrænet men i et passende adstadigt tempo. Alene oppakningen bestående af ransel og riffel over skulderen gjorde, at ingen forhastede sig. Man havde masser af tid, og som kokken sagde: Det er kun gale folk og hunde, der færdes ude i den kulde! Han havde i sin tid sejlet på varmen, heraf inspirationen anvendt med omvendt fortegn.

Stationslederen foreholdt den nyankomne, at han ikke burde færdes alene og ubevæbnet udenfor stationsområdet

"Hvad vil du gøre, hvis du møder en isbjørn?" spurgte han Thyge.

"Løbe fra den", lød svaret. "Det er almindelig kendt at isbjørne er udprægede sprintere i modsætning til mig. Jeg er en LSD-løber."

"En LSD-hvad for noget?"

"LSD står i dette tilfælde for long slow distance. Det er sådan en slags fagsprog kondiløbere iblandt."

"Nåh, ja det er jo noget helt andet", sagde stationslederen beroliget. "for det her narkoskidt vil vi ikke ha' noget af her på stationen. Det må være nok med spiritussen!"

Thyge fortsatte sin løben til langt hen på efteråret. Hans lange, tynde gestalt, der var iklædt blå træningsdragt og kronet med en tophue, der dækkede det ildrøde hår, sås dagligt i lsd-fart hen over vidderne, hvor sneen nu havde lagt sig i skvalder, der var så hårdt sammenblæste, at de kunne forceres uden, at man gik gennem den tykke skorpe.

Det var således ikke sneen, men mørket og kulden der satte en stopper for Thyges udendørsaktiviteter. Han fandt dog hurtigt et surrogat, idet der på stationen fandtes en hel serie af gymnastik- og motionsredskaber, som i sin tid var blevet udsendt af velmenende mennesker hjemme i forsyningsafdelingen, hvorunder stationens velfærdsprogram sorterede. Efter den første vinter, hvor ingen havde vist særlig interesse for kunstig motion, var redskaberne blevet deponeret på pakhusloftet, hvor de siden havde samlet støv og ført en upåagtet tilværelse..

Ved hjælp af handymanden fik Thyge fundet redskaberne frem. De blev installeret i et ubeboet værelse, herefter benævnt kondirummet, og det varede

ikke længe inden rytmiske lyde trængte ud herfra, og det var der ingen der fæstnede sig særlig ved. Man konstaterede blot, at nu cykler Thyge igen, eller han er vist ude på en rotur, hvorpå man trygt kunne vende sig om på den anden side og sove videre.

Det var efter nytåret, at vendepunktet indtraf. Megen god og fed mad var gledet ned i helligdagene ledsaget af liflig flaskeklukken og de fleste følte sig gumpetunge, dorse og dvaske. Fri-stende ville det være at genoptage den afbrudte vintersøvn, nu hvor udendørs aktiviteter alligevel var udelukket, men vægten talte sit ubønhørlige sprog, og det startede med, at først en så en anden uset af de andre listede sig ind i kondirummet for at motionere. Særlig populær var fedtdellemaskinen; et sindrigt apparatur med en bred sele som placeredes på strategiske punkter, hvorefter man trykkede på en kontakt og blev gennemrystet af voldsomme vibrationer. Det skulle kunne knuse fedtdellerne og samtidig være godt for blodomløbet, hvad det sikkert også var. Det var pludselig in at motionere og til tider stod man i kø for at komme til i kondirummet

Der var ingen der nu lo eller rystede overbærende på hovedet af Thyge og hans fysiske udfoldelser. Tværtimod søgte man råd og dåd hos denne uomtvistelige kender og fagmand. Han på sin side glædede sig over at have fået en hel flok disciple og følte sig som en slags fysisk guru, der uforstyrret kunne forkynde evangeliet: En sund sjæl i et sundt legeme. I ånden så han terrænet omkring stationen befolket af en flok sveddryppende joggere, når den tid kom.

Den eneste standhaftige var kokken, og han var vel ellers nok den, der trængte mest til at bevæge sig. Hans daglige motion bestod i de knap 20 meter, der var mellem køjen og køkkenet to gange daglig til kogeriet før frokost og den varme mad om aftenen. Den ugentlige fridag tilbragte han på køjen, hvor han guffede krimier og salmiakpastiller i sig. Han var som ung uddannet på et af Københavns førende hoteller og kunne præstere alt indenfor den højere gastronomi, men mange års praksis som skibs- og grønlandskok havde givet ham den erfaring, at rigeligt med kød ledsaget af fed brun opbakt sovs og masser af kartofler var den sikre vej til succes eller som han selv udtrykte sig: Det skal være mad som vor mor lavede den, så er alle tilfredse!

Han blev derfor en smule overrasket, da stationslederen en dag kaldte ham ind på kontoret for at snakke kostplan. Det hed sig ganske vist i et ministerielt cirkulære, at kosten skulle planlægges af kokken i samråd med stationslederen og efter hensyn til personalets ønsker samt være varieret og vitaminrig under stadig hensynstagen til de specielle østgrønlandske forhold. Men hidtil havde hverken stationslederen eller nogen andre blandet sig i kokkens dispositioner. Da kokken kom ind og satte sig var stationslederen ivrigt fordybet i studiet af en kalorietabel og foran ham lå flere ugeblade opslået. Kokken satte sig og skævede hen mod skrivebordet. Godt nok havde han set, at de nye ugeblade, der var kommet op med juledroppet, alle indeholdt varianter af diverse helsegivende slankekure, men han havde ikke regnet med, at disse ville finde grobund i Nordøstgrønland, hvor folk almindeligvis

ikke kunne få maden fed og kraftig nok. Nu lød det imidlertid til, at der skulle andre boller på suppen.

"Vi får alt for megen fed sovs og kartofler", fastslog stationslederen

"Da har jeg ellers lige læst i Ude og Hjemme, at kartoffelkuren nu skulle være det eneste saliggørende", indvendte kokken"

"Ja, hvis man holder sig til kartofler alene!" lød det fra stationslederen. "Men nu er sagen den, at folkene klager over, at de cykler, ror og gør gymnastik uden at tabe sig.

Det er snarere tværtimod. Når de har motioneret, går de ind og spiser med dobbelt appetit. Det vi skal frem til er simpelthen en omlægning af kostvanerne!"

For min skyld ingen ståhej", lød kokkens svar. "Jeg har engang arbejdet på Montebello, så jeg ved alt om skånekost. Det kan jeg sagtens lave, bare jeg selv bliver fri for at spise det harefoder. Men er du nu sikker på, at det virkelig er det, man ønsker?"

"Det er mit indtryk, at det er et udbredt ønske hos stationens personale", svarede stationslederen i overensstemmelse med sandheden. Herefter var emnet uddebatteret.

Stationslederen hengav sig atter til studiet af kalorietabellen, mens kokken trak sig tilbage til køkkenregionerne for at nærlæse kogebog og diverse ugeblade med det formål at finde frem til inspiration og nytænkning.

Det var en hård tid, der nu oprandt. At lægge spisevanerne om fra den ene dag til den anden er ikke let, men personalet havde jo selv ønsket det. Måltiderne, der før havde været dagens højdepunkt, indtoges nu i en blanding af apati og

depression. Man gumlede på magert kogt eller tørstegt kød, hvor alt synligt fedt var skåret fra og endt i hundespanden. Kartoffler og dampede grøntsager ledsaget af isvand gled med ned uden begejstring. Værst af alt var, at det gik ud over søvnen. Folk kastede sig frem og tilbage på lejet uden at finde hverken hvile eller afslapning trods den megen motion. Af og til måtte de en tur ind i kondirummet, hvorefter de så omsider kunne falde i en urolig søvn. Men både i vågen og sovende tilstand drømte og fantaserede de om hakkebøffer med bløde løg og ribbenssteg med sprød svær.

Stationslederen havde været talerøret, men når sulten og de dermed forbundne fantasier pinte ham særlig meget måtte han spørge sig selv, om han i dette tilfælde havde gjort det rette. Han kunne dog glæde sig over at både vom og deller syntes at være på retur.

Thyge, der havde været aktionens egentlige initiativtager indså, at noget skulle gøres, hvis ikke det hele skulle løbe ud i sandet, fordi alle de andre var trætte af diæt og skånekost. For at holde de vaklende til ilden, indførte han vægtvogtersystemet.

Lørdag eftermiddag blev badevægten sat ind i opholdsstuen og alle minus kokken blev vejjet. Hvert tabt kilo blev hilst med klapsalver af forsamlingen. Som ekstra opmuntring blev der udskænket et glas tør hvidvin pr kilo, hvilket var en uhørt luksus og ekstravagance, idet øl og stærke drikke havde været suspenderet, efter at man var begyndt at følge de nye sundhedsprincipper. Kokken holdt sig udenfor. Gennem serveringslugen betragtede han hovedrystende det halvnøgne cirkus, der udfoldede sig for hans øjne

med Thyge som vejemester, mens stationslederen førte resultaterne ind på millimeterpapir, hvor han kunne tegne smukke nedadgående kurver.

Den værste mørketid var ved at være overstået. Det samlede stationspersonale havde på det tidspunkt tabt sig næsten 100 kilo eller mere præcist 8,7 kilo pr mand, og det var jo flot. På det sidste var enkelte dog begyndt at slappe af, mens de ymtede noget om, at nu da udendørsaktiviteterne stod for døren, ville det i grunden være rart med lidt god gammeldags mad. En svag lysning midt på dagen røbede, at solen atter var ved at vise sig. Selvom det endnu var for tidligt at tale om egentligt forår, var det som om både sjæl og legeme var ved at vågne op til ny aktivitet. Kokken stod halvt drømmende og kikkede ud af det nu optøede vindue.

"Ja, så varer det ikke længe, før jeg skal ha' ferie", sukkede han halvt henvendt til sig selv og halvt til Thyge, der var dukket op i køkkenregionerne i håb om at redde sig en dåse grønne bønner, der var blevet noget af en mangelvare, idet kokken anvendte dem til salat overhældt med en skrækkelig olieeddikedressing.

...og så skal jeg hjem til lille Johanne, fortsatte kokken sin tankerække.

"Johanne? Hende har jeg da aldrig hørt om!" Normalt havde man fuldt indblik i de andres familieforhold indbefattet køns- og følelsesliv. "Er det din kæreste?"

"Nårh, det ved altså ikke sådan rigtigt." Kokken vred sig en smule forlegent.

"Men æh!. Det er mere hende, som jeg sådan drikker bajere sammen med. Når jeg altså er hjemme", tilføjede han glad

"Så bliver du altså endnu tykkere, når

du er på ferie”, fastslog Thyge og betragtede kritisk den trinde kok. ”Hvis hende Johanne virkelig betød noget for dig udover øllet, så skulle du overraske hende ved at tabe dig rigtigt!”

”Det kan ikke nytte noget. Jeg har prøvet alle kurene” kokken trak opgivende på skuldrene.

”Vist kan det nytte. Vi skal nok alle sammen hjælpe og støtte dig.” Thyge var fyr og flamme ved tanken om at få det sidste får ind i folden, og hans overbevisning var så smittende at selv kokken syntes at vakle.

Den følgende lørdag stillede han da også under almindelig opmærksomhed til vægtvogtermødet iført gymnastikbukser og kondisko – 148 kilo! Det var lige netop, at den lille badevægt kunne klare ham. Han var ikke særlig høj, nærmere bred og over maven sad der nogle kraftige michelinringe. Den første uge tabte han 3 kilo og indkasserede til nogles forargelse næsten en halv flaske hvidvin. Det gav blod på tanden til fortsat flittig brug af motionsredskaberne og streng diæt. Næste uge var 2 kilo forsvundet, og så gik der for alvor sport i det for kokkens vedkommende desværre på et uheldigt tidspunkt, fordi det indtraf samtidig med at det øvrige personale minus Thyge erklærede, at nu var de dødtrætte af afmagringskur og diætkost. Nu ville de igen ha' noget ordentlig hakkelse, og det kunne ikke gå stærkt nok!

Men kokken var ubøjelig – Hvad var det for nogle tusedrenge? – De havde fået, hvad de ønskede, og netop nu, hvor han var blevet medlem af vægtvogterklubben, skulle det hele laves om igen – Ikke tale om. Han ville i hvert fald ikke servere fed mad igen – Sådan en

flok hertuger!

Hans argumenter var så overbevisende, at man modstræbende måtte bøje sig for dem og bide i de tørstegte bøffer, men man demonstrerede ved at udeblive til vægtvogtermøderne. Tilstede var kun Thyge samt stationslederen, der også længtes efter den gammeldags kost men følte, at han måtte være solidarisk, og han klappede derfor pligtskyldigst i takt med at kokken tabte sig kilo på kilo og skyllede efter med den tørre hvidvin. Der var dog stadig et godt stykke vej til, at han havde fået noget der blot tilnærmelsesvis kunne karakteriseres som talje.

Det var tiden, hvor udendørsaktiviteterne atter kunne starte. Det var endnu koldt, men lyset var vendt tilbage i dagtimerne, og snart ville solen atter rotere døgnet rundt.

Nu kridtede kokken kondiskoene. At sige at han løb er vel overdrevent, men han var ude hver dag efter frokost og aftensmad, hvor han gik sig en lang tur, og når han troede sig uset af andre, slog han over i en slags luntetrav.

De andre håbede på, at han snart ville indse sin dårskab, komme til fornuft og igen begynde at lave almindelig spiselig mad. Men tanken om Johanne gav ham kraft til fortsat diæt og motion. Han havde tabt sig godt 10 kilo. Da rygtet herom nåede handymanden, der med mismod betragtede sin egen nu forholdsvis slanke bug, erklærede denne, at det nu kun var tilfældet, der kunne komme de fedthungrende til hjælp.

Netop dette tilfælde indtraf kort tid efter den aften, da kokken i tusmørket luntede hjem til stationen. Han fik pludselig en følelse af, at der var nogen, der fulgte ham, og da han vendte sig om, så han en ung bjørn. Trods den kolde luft

følte han nakkehårene rejse sig og følte sveden risle ned over rygstykkerne. Bjørnen stoppede ligeledes op, betragtede ham afventende og snusede til sporet med svajende foroverbøjede hoved.

I lighed med Thyge havde kokken ikke riffel med på sine konditure. Dels fordi den generede ham, når han slog over i trav, og dels fordi han normalt holdt sig til selve stationsområdet. Men netop i dag havde han udvidet sit territorium, og der var godt og vel en kilometer hjem til beboet område.

I tankerne gennemgik han iltomt alle teorier og historier om, hvad man skulle gøre, hvis man stod ensom og våbenløs overfor en isbjørn. Det vigtigste var vistnok, at man under ingen omstændigheder måtte tage flugten; for bjørne er nysgerrige, og jagtinstinktet siger dem, at de skal forfølge alt, der tager flugten. Det gøs i kokken. Der var også noget med at man skulle lægge sig ned og spille død, så man på den måde måske kunne narre bjørnen når den kom og snusede til én. Men... det skulle der vist gode nerver til!

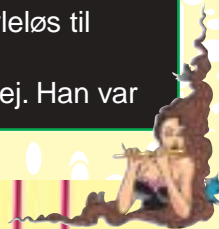
Det anbefalede også frygtløst at gå frem imod bjørnen og dermed vise, at man i hvert fald ikke var bange for den. Der var noget med, at bjørne i lighed med hunde kunne lugte, hvis man var bange for dem. Eventuelt skulle man kaste en sten eller andet egnet materiale mod den. Kokken fandt en sten af passende størrelse, trådte et par skridt frem og slyngede den mod bjørnen. Bjørnen svarede med at puste dampe ud af næseborene og krængede overlæben op, så hjørnetænderne blottedes. Det var et frygtindgydende syn. Kokken var dog ikke helt slået ud, selvom han igen retirerede to skridt til

udgangspositionen. Han kastede endnu en sten, der landede foran bjørnen. Denne gang sprang den frem og snusede til stenen, der dog ikke lod til at have større interesse. Den skulle naturligvis have noget varmt som den rigtig kunne snuse, så kokken ofrede nu sit halstørklæde, hjemmestrikket af hans gamle bedstemor, men det måtte være. Han lod det forsigtigt glide ned på jorden, gjorde om og løb så stærkt, som han ikke havde gjort, siden han var barn.

100 meter længere fremme stoppede han forpustet og vendte sig om. Bjørnen syntes at havde mistet interessen for tørklædet og havde igen vendt den mod dets ejermand, der nu ofrede den ene luffe. Den gav 50 meter, så var bjørnenes interesse igen opbrugt. Den anden luffe gav ham endnu 50 meter, men der var stadig et godt stykke vej hjem. Han prøvede febrilsk at regne ud, hvor mange klædningsstykker han endnu havde tilbage. De kunne sikkert kun række til en 4-500 meter, og så ville han stadig mangle et par hundrede meter samtidig med, at han måtte lide den tort at ankomme afklædt og støvleløs til stationen.

Men der var en anden udvej. Han var

dog ikke begyndt på kondi og diætkost sammen med de andre lige efter nytår, nu var det for sent. Måske kunne han komme op gennem hullet igen, hvis han stemte imod af alle kræfter, men under huset ventede en nysgerrig og sulten bjørn ham. Fra stationen kunne man hverken se eller høre ham. Måske ville han få forfrysninger eller simpelthen dø af kulde, før han blev savnet, og var der i det hele taget nogen, der ville savne ham efter den mad, han havde serveret for de andre. Nu sad han her i det trange hul. Forfængelighed oh forfængelighed! Alt sammen fordi han ville hjem og overraske Johanne. Han besluttede, at hvis han kom godt fra dette eventyr ville han atter lave god gammeldags mad og gennem Søgave sende 24 flasker porter og måske en buket røde roser til Johanne. Han blev så rørt over sin egen godhed, at han måtte snyde næsen. Men skulle han i det hele taget gense nogen af dem igen, kammeraterne eller Johanne.....

kun et par hundrede meter fra Danmarksminde, Danmarksekspeditionens gamle overvintringshus, der endda var placeret lige ved siden af dumpen, hvor der var chance for, at bjørnen kunne finde noget af interesse, der kunne aflede interessen fra hans person. Tophuen samt en gammel sur pipe gav ham 100 meter og pulloveren rakte det sidste stykke vej frem til hytten, hvor døren var spærret af en kæmpe stor snedrive, men heldigvis var der en luge oppe på det skrå sidetag. Med forbløffende hastighed entrede han op og flåede lugedækslet af, hoppede ned, men sad fast i den snævre åbning.

Bjørnen snusede flere gange rundt om hytten, mens kokken sprællende og prustende stred for at komme igennem det trange hul. Nu satte bjørnen sig på halen og betragtede ham forbløffet afventende.

Kokken overvejede situationen. Ned kunne han ikke komme. Hvorfor var han

Hans tankerække blev afbrudt af bjørnen, der nu lod til at have mistet tålmodigheden og have fundet ud af, at torsoen deroppe på taget frembød et let og spiseligt bytte. Den stak i hvert fald labberne op over den lave tørvemur og langede ud efter kokken, som udstødte et angstbrøl, der fik den til forstumlet at søge ned på jorden igen.

Skriget lod altså til at have gjort sin virkning – En bjørn, der var overfølsom for lyde måske? Inspirationen kom til kokken, der allerede i skoledagene

havde været brummer, selvom han elskede at synge. Sanglæreren havde vanligvis sat ham udenfor døren, og senere i livet var det ikke gået stort bedre. I et muntert lag var han altid den første til at foreslå en rask lille rundesang, men det varede sjældent længe, før de andre hårdt og brutalt bad ham om at knytte sylten.

Men her var de alene, mand mod bjørn. Han startede med sit gallanummer "Jim og jeg var venner alle dage", hvorefter han slog over til "I alle de riger og lande" Bjørnen syntes nu pacificeret. Et blandet potpourri af sømandsviser, børnesange og julesalmer lod til at behage den.

Kokken hævdede senere, at den bevægede hovedet frem og tilbage i takt med hans vokale udfoldelser, og han mente endda at kunne konstatere, at den havde logret med halestumpen: Altså i øjeblikket en godmodig og vennesæl bamse. Men dette kunne jo ikke fortsætte i det uendelige. Kunne han gøre den venlig stemt, kunne han vel også skræmme den med et passende melodivalg.

Kingos salmer som han havde annammet i skolen randt ham i hu. På en absolut hjemmegjort melodi messede han i truende tonefald, mens han anrårbående knyttede næverne mod himmelen.

Belezebub og satans lidder!
Nattens skrækkelse er borte,
Død og djævel for mig svandt
Driv fra mig den vilde flok
spindende fra Satans rok,
som mit levned ville korte.
Jeg dem alle overvandt.

Denne improviserede bandbulle undlod ikke at gøre sin virkning. I hvert fald trak bjørnen sig et stykke tilbage. Kokken

skottede bagud over skulderen og så lyset oppe ved ballonhuset. Det skulle være nu eller aldrig. Med opbydelse af al sin kraft stemte han sig op og vred sig ud af hullet. Han flåede parkaen af sig og kastede den over bjørnen, hvorpå han sprang ned fra tagets modsatte ende og spurtede op imod lyset og de frelsende bygninger. Han turde ikke vende sig, selvom han havde følelsen af at blive pustet i nakken, lige før han slap indenfor lyskredsen, hvor bjørnen opgav forfølgelsen. Da han stod på en lille knold ved siden af ballonhuset, så han bjørnen liste rundt i lyscirkelens udkant. Synet gjorde ham ikke længere bange, tværtimod opfyldtes han nu af stolthed og triumf og afsluttede for fulde udblæsninger med "Kong Christian stod ved højen mast"

Handymanden var gået ud for at trække lidt frisk luft, før han skulle lægge sig. Han hørte kokken, der med brølende falset udslyngede "fly skreg de, hvo som flygte kan!" samtidig med, at han truede med knytnæver ud i mørket.

Det er da vist godt, at han snart skal ha' ferie, sagde handymanden for sig selv, men han kunne naturligvis heller ikke se en rædselsslagen bjørn, der i panik galopperede ud over landbrækkets isskruninger.

Dagen derpå kom stationslederen ud i køkkenet, hvor kokken trallende var i færd med at røre en stor skål mayonaise mens en sprødstegt ribbenssteg udsendte balsamiske dufte fra den varme ovn.

"Så er alt igen som før", konstaterede stationslederen lettet.

"Ja, alt er som før", bekræftede kokken.

Han fik siden tilnavnet "Bjørnenes skræk"

KONTINGENT- OG DAGPENGE SATSER pr.

Kontingenter

1/1-2002

Max. dagpengesatser

KUN FORENING

Foreningsmedlemmer	295
Førtidspensionister	90
Kokkelever	90
Passive	90

FORENING + A-kasse

Fuldtidsbetalende - med efterløn	999
Fuldtidsbetalende - uden efterløn	673
Cat.ass. under 6 mndr. eff. sejltid - med efterløn	899
Cat.ass. under 6 mndr. eff. sejltid - uden efterløn	572
Deltidsforsikret - med efterløn	810
Uddannelse/militær - med efterløn	757
Fyldt 60 år før 1/7-1999 - ikke efterlønsret	728
Fyldt 60 år efter 1/7-1999 - efterlønsbevis	657
Deltidsforsikret - uden efterløn	584
Efterløn - ny ordning	507
Uddannelse/militær - uden efterløn	414
Efterløn - trin 1	394
Overgangsydelse	326
Efterløn - trin 2	305

Dagpenge ydes på ugebasis,
beregnet med 5 dage om ugen

FULD TID

DELTID

Ordinære dagpenge
Efterlønsmodtagere på "gammel"
efterløn (fyldt 60 år før 1/7-1999)
- trin 1.
Arbejdsgivergodtgørelse pr. dag
(G-dage)

604

403

Efterlønsmodtagere på
"ny" efterløn.

550

367

Dimittendsats
Overgangsydelse
Efterlønsmodtagere på "gammel"
efterløn (fyldt 60 år før 1/7-1999)
- trin 2

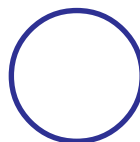
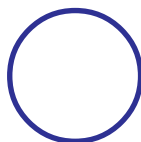
495

330

Børnepasningsorlov

362

242

Foreningen har nu modtaget kontingentsatserne for 2002 fra A-kassen samt de satsregulerede dagpengesatser. Desværre er der igen sket en stigning i A-kassekontingentet.

Som tidligere meddelt vil medlemskontingentet til Dansk Sø-Restaurations Forening ikke stige, men vi er desværre nød til at tage stigningen til A-kassen i betragtning. Det betyder at der kommer

nye kontingent satser fra 1. januar 2002.

Stigningerne er dog beskedne. 4 kr. pr. måned for a-kasse med efterløn, og 7 kr. pr. måned for a-kasse uden efterløn.

Dagpengesatsen stiger fra i dag 588 kr. pr. dag for en fuldtidsforsikret til 604 kr. pr. dag fra 1. januar 2002.

Bestyrelsen

DFDS 1:1-forsøgsaftale og hotelassistentaftale

Når dette blad udkommer er vi formentlig allerede færdige med forhandlingerne med DFDS. - Enten er der opnået enighed, eller alt fortsætter ved det "gamle".

Hvis der opnås enighed vil der blive afholdt en ekspres urafstemning blandt foreningens medlemmer i DFDS.

På grund af den stadige store usikkerhed må vi forlade os på information gennem tillidsrepræsentanterne, og i tilfælde af en urafstemning i december måned, ved orientering til hjemmeadresser m.v.

Det som imidlertid ligger i kortene i skrivende stund er:

Hotelassistentaftale (aftale om daglønsansættelse) hænger uløseligt sammen med 1:1-aftale.

Evt. aftaler kommer til urafstemning blandt foreningens medlemmer.

Aftalerne kan i forsøgsperioden (fra ikrafttrædelse til 1/3-2004) opsiges med 3 måneders varsel fra hver af parterne.

Ikrafttrædelse kan i givet fald ske trin for trin, således at f.eks. hotelassistentaftalen træder i kraft 1. januar, 1:1-aftalen på Crown pr. 1. januar, og på de øvrige skibe 1/2 og 1/3-2002.

Ekstra tid ude kan valgbart kontanterstattes.

Resume:

Skylleren Hans finder Hanne liggende livløs bag en palle i et proviantrum med tøj i vild uorden. Efterfølgende forsvinder hun. Også tjeneren Lise viser sig at være væk.

Chiefpurser Bjarne og Hans mødes i skibets for besætningen forbudte "Red light district", og Bjarne trækker Hans med op til en snak og drink. Her bliver de afbrudt ved en meddelelse om at alle med striber og Hans skal indfinde sig i skibets konferencelokale midt om natten.

MYSTERIET OM DEN FORSVUNDNE DESSE

afsnit 7

Hans placerede sig i et af de yderste hjørner af det store konferencelokale og lod sine øjne indsuge af kronometeret over talerpulten som viste 04:36 i pulserende irgrønne farver. De var samlet et sted mellem tredive og fyrre personer som hver især ledte kolleger og skibskammerater ud. Alle vidste hvad baggrunden for det natlige møde var. Et skibssamfund bærer kun sjældent rundt på bevaringsværdige hemmeligheder i timer af gangen. Nye besætningsmedlemmer var efter en enkelt rundrejse et beskrevet blad om kærlighed, bolig, tidligere arbejde, fængselsdomme og særlige kendetegn i øvrigt. Og det blad var altid slået op på deres fælles opslagstavle.

Præcis kvart i fem trådte kaptajnen, Bent Jørgensen, ind i lokalet. Hans ansigt lignede noget som bedst kunne sammenlignes med de tredve centimeter store kronometer-visere bag ham, da han begyndte at tale i mikrofonen som selvfølgelig skrattede som den plejede.

„Jeg skal gøre det kort..., men det er bedre I allesammen får dette at vide med det samme. I ved nok at 2 af vores kollegaer, Hanne og Lise fra hotellet, har været forsvundet siden i aftes. De er nu

fundet ombord. Vi troede først,..... nå ja,.... skidt“, kaptajnen hakkede og vred sig som en ål i et syltetøjsglas. "De er nu fundet i „distriktet“. Hanne er død, og Lise er dybt bevidstløs og slemt tilredt.“ Jørgensen kastede et mørkt blik ud over forsamlingen, han kviede sig og søgte hvile fra alle de nagende spørgsmål. Også om han gjorde det rigtige ved at stå her og annoncere et drab og et drabsforsøg som var han studievært på en reklamekanal. Ville rederiet, og politiet, bryde sig om det? Burde han ikke byde tavshedspligt, til denne sag var behørigt overgivet til en politimyndighed? „Vi er nu på vej ind mod den svenske kyst, Karlskrona, og vi forventer at mødes med en helikopter på vej ud til os for at hente de to. Vi sejler derefter for fuld fart mod Sankt Petersborg, hvor vi forventer at ankomme med 4 timers forsinkelse, i morgen aften kl. 20:00, og.. jeg går ud fra det danske politi vil komme ombord ved ankomsten. Lige nu er Lise på hospitalet hvor overstyrmand og 1. styrmand er i kontakt med rigshospitalet på visiofonen. Hvis der er nogen som mener de har noget vigtigt at sige som berører denneher forbandede situation, så kom ned på mit kammer med det samme, men allerførst vil jeg gerne lige veksle et par ord med Hans.“

Bent Jørgensen forlod pulten mens han indre stadig krympede sig af usikkerhed. Han var vel forbandet nød til at forhøre sig når nu rederiet havde formået det danske politi til at lade skibet fortsætte, og ikke afvente den tidligst mulige ankomst i Karlskrona. Måske havde de en rablende syg morder gående frit løs som pønsede på de næste ofre. Måske, måske, måske - trætheden lagde et tungt bånd over kaptajnen da han lod proppen springe af vodkaflasken i "privaten".

På vej til kaptajnens kahyt fulgte Hanse's tanker nattens spor fra „red light district“. Det var ikke mindst på baggrund af dette enestående og snart verdensberømte koncept, som dukkestueagtigt matchede Sant Petersborg's nye berømmelse som forlystelsernes paradys nummer 1, at Dane-Line nu skovlede penge ind på denne rute. Det stod selskabets driftige initiativtagere klart fra første øjeblik, at de skulle distancere sig markant fra DFDS's længe forældede koncept, hvor fornyelse havde været bandlyst siden nogle mislykkede projekter for en snes år siden på fjernere himmelstrøg. Siden havde de hengivet sig ufravigeligt til den larmende pianør-stue og disko-kombien hvor både de tidlige teenagere og vi-sejler-op-og-ned borgerskabet fælles kunne agere dansere og drikkere og fulde. Problemet var bare at ingen gad dette projekt mere end to tre gange i livet på det højeste og oplandet var for lille til de krav ruten forudsatte. Den uventede tobaks- og alkoholliberalisering og harmonisering i Skandinavien i 2002, kombineret med et faldende alkoholforbrug på grund af det helt nye og let tilgængelige „Happy Blue“, som et hurtigt mærkbart antal foretrak som rusmiddel betragtet - satte endelig rederiet skakmat. Dan-Line's ledere tænkte derfor helt nyt da de genudstyrede den tidligere luksuskrydser „Pearl of Scandinavia“ som DFDS havde købt hjem

fra fart i Thaiandske farvande, med sit dæks-store forlystelsesområde.

Hele området skulle bestå af et huleagtigt mylder i rød- og gullige toner som bragte tankerne hen på farvefantasierne fra en persisk bus - og som først og fremmest i sin udstråling og indhold bekendtgjorde en miniverden i harmoni og ægthed. Her skulle en perlemorsbeklædt minimoske indbyde til at handle værdifulde udgaver af Koranen medens der blev serveret mynte-the på tommetykke afghaner-tæpper, side om side med en indisk vismand som vejviser i meditation og rus med slanger. Her skulle man kunne finde det miskendte klaverbokser-geni fra Skindbuxen som stadig øvede sig på Oscar Petterson's „Hymn to freedom“, medens han gav folk fred med rolig håndværkslag for New Orleans blues som den kunne være.

Her skulle man kunne få tilfredsstillet lyster, også de sxuelle. Her skulle gives akupunktur og oliemassage. Her skulle være imtimbiograf med service og eksperimenterende film på lærredet, som ellers kun blev vist på de årlige festivaler for de indviede.

Alt skulle være ægte, de søgte mod det store internationale publikum og deres fantasi manglede ikke noget. De planlæggende møder varede ofte til sent på natten hvor de gik hjem i en opløftet stemning af euforiseret rus. Også når det gjaldt det fiansielle tænkte de nyt. Det hele skulle selvfølgelig baseres på forpagtning ligesom Tivoli og Bakken. Halvdelen af forpagtningsafgiften skulle gå til rederiets aktionærer, og den anden halvdel til skibsbesætningen på en slags fiske-kvotebasis, og være en mærkbar del af deres løn. Resten af skibets drift skulle hvile i sig selv.

Der er en flaske rødvin på højkant i hvert nummer til indsenderen af et indlæg som bliver brugt

FTF'S 47. ORDINÆRE REPRÆSENTANTSKABSMØDE 2001.

Af Barne Jensen.

Fredag den 23.11.2001 afholdt FTF sit 47. ordinære repræsentantskabsmøde, hvor DSRF's formand Ole Philipsen deltog på den stemmeberettigede side og undertegnede som observatør. Mødet blev afholdt på det af Dansk Sø-Restaurations Forening gammelkendte sted "NIMB" i København.

Formandens beretning blev lidt påvirket af det nyligt overståede valg og gisninger om fremtiden.

Velfærds- og fremtidsdebatten er jo i den grad på dagsordenen i såvel hovedorganisationen som i fagforeningerne. Den kommende statsminister Anders Fogh Rasmussen proklamerede samme dag omstrukturering på alle fronter.

Formandens beretning tog da også udgangspunkt i den nye situation med den nye regering.

Selvom beretningen i sit store hele temmelig sikkert var skrevet på forhånd, blev der kommenteret lystigt på "den nye situation", som man jo egentlig ikke ved en pind om endnu.

Det væsentligste punkt på repræsentantskabet var debatoplægget: "FTF – en handlekraftig hovedorganisation". Dette var et længe ventet, savnet og ønsket oplæg for mange af medlemsorganisationerne og resulterede da også i at mange ønskede ordet for at give deres besyv med. DSRF's formand var en af deltagerne i debatten og gav udtryk for foreningens synspunkter på en så klar måde at FTF's formand Anker Christoffersens stemmeføring steg en oktav i svaret. DSRF's indlæg indeholdt

bl.a. de meninger som dette nummers leder også giver udtryk for, samt problematikken med forligsmands-indgreb i overenskomstforhandlingerne. Denne seance var rimeligt tidskrævende og debatten slutter, med garanti, ikke her.

Der var kun eet punkt under indkomne forslag: Private sygeforsikringer (stillet af Luftfartsfunktionærerne). Forslagsstilleren ønskede at FTF som hovedorganisation skulle tage afstand fra udviklingen mod flere private sygeforsikringer.

Dette medførte også en del debat, da man igen var inde i hele polemikken om velfærdsstaten og eventuelle forbedringer eller forringelser af denne. Når der tegnes private forsikringer for sygdomsbehandling, er det så en forbedring eller en forringelse af velfærdsstaten?

Som Nikolas Fischer fra Luftfartsfunktionærerne så rigtigt sagde "Det er jo individuelt hvordan man definerer begrebet forbedringer („Faren“ for „forbedringer“!).

Det blev vedtaget at FTF's forretningsudvalg fortsætter med at undersøge dette emne, men generelt tager afstand fra konceptet (satsning på private forsikringer).

Efter dette spændende indslag kom danskheden til udtryk ved sult (traditionen tro) og de efterfølgende punkter (regnskab og eventuelt) blev behandlet i ekspresfart som følge heraf.

Mødet sluttede i god ro og orden med en frokost.

S A A F L Y T T E R V I

1
200S
161

550s
200S
161
83n

Mose Alle

Mod Kh centrum, 7 km

1. Marts
2002

Mod Roskilde

Til MOSE ALLE 13

**„En Sømand han må lide“
1. bind af historien om Sømændenes
Forbund fra 1897-1997**

**Dækker perioden: 1897-1947.
250 kr., 352 sider. Forlaget Pantheon.
Forfattet af: Christian Tortzen**

Det er noget af et kup og en genistreg Sømandenes Forbund har bedrevet ved at få netop Christian Tortzen til at skrive 100-års-jubilæumsskriftet.

Christian Tortzen er forfatteren bag storværket i 4 bind „Søfolk og skibe 1939-1945“ som udkom i 1985, med støtte fra en lang række søfartsorganisationer og fonde (sjovt nok glimrer Sømandenes Forbund her ved deres fravær). Dette store historieværk bærer præg af dyb indlevelse i sociale og dramatiske forhold. Det er søfolkenes sociale historie nok så meget som en krigs- skibs- og rederhistorie.

Tidligere jubilæumsskrifter fra Sømandenes Forbund bærer, som Tortzen skriver, præg af den sovjetrussiske tradition hvor den til enhver tid siddende ledelse har pligt til at omskrive historien til her og nu demagogiske standpunkter, hvorfor forbundet skal roses for mandmod ved at lade en udenforstående historiker skrive 100-års-skriftet. Netop på dette tidspunkt hvor den stolte og dramatiske historie ser ud til at blegne. Der er kommet en voldsomt spændende og levende skildring ud af det, også med dyb indlevelse i vilkårene under de to

verdenskrige, og ikke mindst forbundets egne store krige og nederlag i 1902 og 1920. Tillykke!

Tortzen starter heldigvis sin skildring langt tidligere end 1897. Vi får i de første hundrede sider mange klip tilbage igennem det fagforeningsløse (eller „frie“ ville nogen sikkert mene) århundrede, og med omtaler af de første spæde sociale tiltag - som havde udspring i det strikkende borgerskab - fra den første „bombebøsse“ i 1807, sømandsforeningen af 1856 og plimsoller-lovgivningen i England i 1870-erne - krydret med personlige søfolks-beretninger. Fra midten af 1880'erne starter den mere kontante indledning af fagforeningernes historie. Fra søfartens verden båret an af søfyrbødere og havnearbejdere og hvor de første forsøg på at stifte Sømandenes Forbund i begyndelsen af 90'erne lider hurtigt skibbrud.

Bogen er rigt illustreret og hver anden side er forbeholdt små og store illustrationer og småtekster.

Det er ikke bare „Sømandenes Forbunds“ historie, det er alle søfarendes historie og det er endelig hele arbejderbevægelsens historie i 1900-tallet. Det vil vise sig om 2. bind tør tage de seneste årtiers virkelighed med svulmende pengetanke og magtkampe i øjensyn. Bogen kan varmt anbefales.

OS

Fyrbødernes formand, Hans Jensen, skrev en artikel i Social-Demokraten den 26. oktober 1897: *Sømænds Liv*. Jensen havde en hvas pen:

Søfartstidendes Redaktion møder forleden med en Artikel under Overskriften „Det ulmer - Pas paa!“, hvori der slaas paa den store Tromme. Det fortælles her, at Redaktionen har vore Love liggende foran sig, og at disse indeholder saadanne skrækkelige Ting, som at vi optager Medlemmer over hele Danmark uden Hensyn til deres Nationalitet. Naturligvis mener disse Kapitalistforsvarere, der ikke selv bryder sig om, hvem de udbytter, og hvem der henter Guldet hjem til dem fra de fjerne Strande, at Sømændenes Organisation kun maa omfatte danske Arbejdere, saa kunde de saa rart putte en Del Udlændinge ombord i Skibene og derved fremkalde indbyrdes Strid mellem Mandskabet. Jo, de er udspækulerede, disse store Patrioter.

Spørgsmålet om udlændinge på danske skibe skulle også blive aktuelt senere.

DFDS får i bogens indledende kapitler en ualmindelig hård medfart som et ubønhørligt harsk og slavepiskende rederi igen - det 20. århundrede.

Jacob Brandt skal repræsentere overklassen i det danske samfund omkring 1900. Han blev administrerende direktør for DFDS i 1896 og gennemførte en jernhård disciplin i selskabet. Blæksprutten årgang 1900 skrev:

Saadan Rædsel udbrodte Brandt i Det Forenede, at Selskabet nu blev kaldt Det forstenede.

I 1902 skulle søfolkene for alvor lære ham at kende. Af dem blev han kaldt Russer-Brandt, fordi han indkaldte russiske skruibrækkere. Måske også, fordi hans regimente mindede nogen om Zarens diktatur.

Oversigt

1890:	Skandinavisk Sømænds- og Fyrbøder Forbunds strejke og nederlag
April-maj 1898:	fyrbøderne tvinger en „overenskomst“ igennem, også for matroserne.
April-maj 1899:	matroserne strejker, fyrbødere og havnearbejdere slutter op. Rederne bøjer sig.
Maj-september 15. oktober 1900:	1899: stor-lockouten. Søfolkene ikke direkte berørt. ny overenskomst gennem forhandlinger. Den opsiges af rederne til 1. april 1902.

Arbejderne og Kirken

Midt under storkonflikten i 1899 havde ledende folk i Indre Mission dannet en anden gul organisation: *Kristeligt Dansk Fællesforbund for Arbejdsgivere og Arbejdere*. Opgaven var at skaffe skruibrækkere til virksomheder, hvor de organiserede arbejdere var lockoutede. 100-årsskriftet fra SiD, Kastrup 1996 oplyser, at „foreningen findes gudhjælpedem endnu og tjener stadig sit formål“.

Over for arbejderbevægelsen havde kirken stillet sig på borgerskabets og statens side. Mange præster prædikede, at socialister var ugudelige samfundsomstyrtere, og at nød og fattigdom var naturens lov (s. 60). Men der var også kirkefolk med en anden holdning. Den danske Sømændsmission blev stiftet i 1867, og i årene derefter blev der udsendt sømandspræster til en lang række havdebyer ude i verden. Disse præster, som stod ansigt til ansigt med søfolkene, kunne ikke nøjes med at udbrede Guds rige, men måtte også beskæftige sig med de søfarendes sociale og menneskelige problemer, ganske uanset politik. Og præster i mange lande er i tidens løb blevet søfolks sande venner, først og fremmest sømandspræsterne i England under Anden Verdenskrig.

Dæksplader af jern og den nøgne skibsside var loft og væg i mandskabets sove- og opholdsrum. Der var etagekøjer, fast bord med slingrekanter og faste træbænke."

"Besætningen på HAVET er hentet til fotografering lige fra arbejdet engang i 1914 eller '15."

Illustration over fra "En Sømand han må lide" - se side 30-31